

Στο Τριώδιο και την ενότητα της Εκκλησίας αναφέρεται ο Μητρ. Κυθήρων

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κυθήρων και Αντικυθήρων](#)

Την Ποιμαντορική του Εγκύκλιο για την αρχή του Τριωδίου εξέδωσε ο Σεβ. Μητροπολίτης Κυθήρων κ. Σεραφείμ.

Αρχικά, ο Σεβασμιώτατος τονίζει την έννοια της μετάνοιας και των ακολουθιών που τελούνται κατά την κατανυκτική αυτή περίοδο.

Σε άλλο σημείο αναφέρεται στην στις καταστροφικές πυρκαγιές στην Αυστραλία και στο καταστροφικό σεισμό στην Αλβανία, τονίζοντας: “Εις τα θέματα της προσευχής «του σταδίου αυτού των αρετών» ας προστεθούν και τα ακόλουθα : Η πλήρης κατάπαυσις του πυρός (των μεγάλων και παρατεταμένων πυρκαγιών) εις την ήπειρον της Αυστραλίας. Η αποτροπή των ισχυρών σεισμικών δονήσεων εις την γείτονα προς ανατολάς χώραν, αλλά και της επικρεμαμένης πολεμικής απειλής. Η αποσόβησις της απειλής του σεισμού από την γείτονα προς βορράν χώραν της Αλβανίας και η σύντομος αποκατάστασις των ζημιών εις τας δύο

αυτάς χώρας”.

Τέλος, εκφράζει την πεποίθηση του ότι θα πρέπει να συγκληθεί Πανορθόδοξος Σύνοδος, προκειμένου να επιλύσει το ζήτημα της Ουκρανικής αυτοκεφαλίας. “Ταπεινώς φρονούμεν, ομού μετά των ένδεκα (11) Αυτοκεφάλων Εκκλησιών, ότι η χαίνουσα αυτή πληγή, η οποία τραυματίζει καιρίως το άγιο Σώμα της Μιάς και Μόνης Ορθοδόξου Καθολικής και Αποστολικής Εκκλησίας, δεν θα επουλωθή, εάν δεν επιλυθή το σοβαρώτατον αυτό κανονικό ζήτημα πανορθόδοξως, διά Πανορθόδοξου Συνόδου. Ο χρόνος, οι ασκούμενες πιέσεις και οι πομπώδεις τελετές και συμπροσευχές με ετεροδόξους και ετεροθρήσκους επιδεινώνουν αντί να ιατρεύσουν τα τραύματα”, **αναφέρει**.

Αναλυτικά η Ποιμαντορική Εγκύκλιος:

Τό Ἱερό Τριῶδιο ἔχει, ὡς γνωστόν, διάρκεια 70 ἡμερῶν. Ἀρχίζει ἀπό τήν Κυριακή τοῦ Τελώνου καί τοῦ Φαρισαίου καί τερματίζει τό Μέγα Σάββατο. Ἐμπεριέχει τήν προκαθάρσιμη περίοδο τῶν τριῶν πρώτων ἐβδομάδων, μέχρι καί τήν Κυριακή τῆς Τυρινῆς. Τήν κατανυκτική περίοδο τῆς Ἀγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ἡ ὁποία ἔχει τήν ἀρχή της ἀπό τήν Καθαρά Δευτέρα καί ἐκτείνεται μέχρι καί τήν Παρασκευή πρό τοῦ Σαββάτου τοῦ Λαζάρου. Καί τήν Ἀγία καί Μεγάλη Ἑβδομάδα, «τά Ἅγια τῶν Ἀγίων» τοῦ Ἱεροῦ Τριωδίου, ἀπό τήν Μεγάλη Δευτέρα μέχρι καί τό Μέγα Σάββατο.

«Τῆς μετάνοίας ἄνοιξόν μοι πύλας Ζωοδότα ...». «Τῆς σωτηρίας εὐθυνόν μοι τρίβους Θεοτόκε...» ψάλλουμε κατανυκτικά μέ τήν ἑναρξιν τοῦ Ἱεροῦ Τριωδίου. Μετάνοια καί σωτηρία οἱ δύο ὑψηλοί πνευματικοί στόχοι καί τά ἱερά ἐπιτεύγματα τῶν ὀρθοδόξων πιστῶν, τά ὁποῖα κατορθώνονται μέ τήν Χάρι τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, μέ τήν ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ζωή καί τήν ψυχοσωματική ἄσκησι, ἡ ὁποία ἀποσκοπεῖ εἰς τήν τήρησιν τῶν θείων ἐντολῶν καί τήν ἐφαρμογή τοῦ θείου θελήματος.

Μετάνοια! «Κανέννας από εκείνους, οί οποῖοι ζοῦν μέσα στήν ἁμαρτία, νά μή περιπίπτη σέ ἀπόγνωσι, συνιστᾷ ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος. Ἀλλά καί κανέννας ἀπό τούς ἐναρέτους νά μήν ἐπαναπαύεται. Νά μή ξεθαρρεύη καί αὐτός. Διότι ἡ πόρνη θά τόν ξεπεράσῃ. Ἀλλά καί ὁ ἁμαρτωλός νά μήν ἀπογοητεύεται, διότι εἶναι δυνατόν νά ξεπεράσῃ τόν πρῶτο (μέ τήν εἰλικρινή του μετάνοια)... Ὅταν ἐπιστρέψωμε στή θερμή ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, Ἐκεῖνος ξεχνάει τά προηγούμενα. Ὁ Θεός δέν εἶναι ὅπως οἱ ἄνθρωποι. Δέν ἐπιτιμᾷ τίς προηγούμενες πράξεις μας (γιά τίς ὁποῖες μετανοήσαμε εἰλικρινά). Καί ἂν μετανοήσωμε, δέν ἐρωτᾷ, γιατί ἀφήσαμε τόσο χρόνο. Ἀλλά μᾶς ἀγαπᾷ, ὅταν ἐπιστρέψωμε κοντά Του, ἀρκεῖ μόνο νά ἐπιστρέψωμε καθῶς πρέπει (μέ ἀληθινή μετάνοια)» (Ε.Π.Ε. 11, 632).

«Τά σπίτια, ὅταν παλιώσουν, πάντοτε τά διορθώνουμε, λέγει σέ ἄλλο σημεῖο ὁ ἱερός Χρυσόστομος. Αὐτό νά κάνης καί μέ τόν ἑαυτό σου. Ἀμάρτησες σήμερα; Πάλιωσες, δηλαδή, τήν ψυχή σου (ἔγινες παλαιός ἄνθρωπος); Νά μήν ἀπογοητευθῇς, οὔτε νά ξαναπέσης, ἀλλά νά ξανακάνης καινούργιο τό πνευματικό σου σπίτι. Πῶς; Μέ τήν μετάνοια, μέ τά δάκρυα, μέ τήν ἐξομολόγησι καί μέ τήν ἐπιτέλεσι καλῶν ἔργων. Καί αὐτό νά μή παύσης ποτέ νά τό κάνης» (Ε.Π.Ε. 17, 442). Μετάνοια καί σωτηρία! «Ἡ σωτηρία, τονίζει ὁ ἅγιος Χρυσόστομος, δέν γίνεται ἀπό δικούς μας κόπους, οὔτε ἀπό κατορθώματα, ἀλλά ἀπό ἀγάπη. Οὔτε μόνο ἀπό τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, οὔτε μόνο ἀπό τή δική μας ἀρετή. Διότι, ἂν γινόταν μόνο ἀπό τήν ἀγάπη Του, ἔπρεπε νά σωθοῦμε ὅλοι. Ἄν πάλι γινόταν μόνο ἀπό τή δική μας ἀρετή, θά ἦταν περιττή ἡ παρουσία τοῦ Κυρίου καί ὅλα τά ἔργα τῆς Θείας Οἰκονομίας. Δέν συντελεῖται ὅμως (ἡ σωτηρία μας) οὔτε ἀπό τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ μόνο, οὔτε ἀπό τήν δική μας ἀρετή μόνο, ἀλλά μέ τήν συνεργασία καί τῶν δύο» (Ε.Π.Ε. 20, 424).

Ἀδελφοί μου,

«Τῆς σωτηρίας εὐθυνόν μοι τρίβους, Θεοτόκε» ψάλλουμε κατά τήν διάρκεια τῆς ἱερᾶς καί κατανυκτικῆς περιόδου τοῦ Ἱεροῦ Τριωδίου. Μετάνοια καί σωτηρία! Μετάνοια, ὁ ἀληθής δρόμος τῆς κατά Χριστόν καί ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι θεοφιλοῦς χριστιανικῆς ζωῆς. Μετάνοια, ἡ μακαρία ὁδός τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ μας καί ὁ πλέον θεάρεστος τρόπος ζωῆς. Ἡ ἀληθινή ισόβιος μετάνοια ὁδηγεῖ ἐπὶ τοῦ ἀσφαλοῦς καί ἐξασφαλίζει τήν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ σωτηρίαν, ἀφοῦ «ἐν οὐδενί ἄλλῳ (ὀνόματι) ἡ σωτηρία ἡμῶν».

Ἡ ζωὴ τῆς μετανοίας καὶ ἡ προσοικείωσις τῆς ἐν Χριστῷ σωτηρίας μᾶς περιθριγκώνουν πνευματικά καὶ μᾶς προστατεύουν καὶ προφυλάσσουν ἀπὸ τὴν δουλεία καὶ αἰχμαλωσία τοῦ διαβόλου καὶ τῶν πονηρῶν πνευμάτων, τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ κακοῦ.

Τὸ Ἱερό Τριῶδιο, μέ τὴν σταδιακὴ ἀποχὴ ἀπὸ τίς ἀρτύσιμες τροφές καὶ τὴν πνευματικὴ νηστεία, μέ τὴν προσευχὴ καὶ τὴν πλούσια λατρευτικὴ ζωὴ, μέ τὰ μηνύματα μετανοίας καὶ ψυχικῆς ἀνανήψεως, βοηθεῖ τοὺς πιστοὺς εἰς τὸν πνευματικὸ ἀγῶνα καὶ τὴν ἐπιτυχία εἰς τὰ πνευματικὰ γυμνάσματα τῆς ψυχῆς. Ἀντίθετα, τὸ κοσμικὸ τριόδιο (μέ ὅμικρον), δηλ. τὸ γύρισμα αὐτές τίς ξεχωριστές ἡμέρες στίς τριόδους καὶ τὰ σοκκάκια τῆς ἁμαρτίας, καὶ μάλιστα μέ τίς καρναβαλικές μεταμφιέσεις καὶ ἐκδηλώσεις, ἀλλοτριώνει καὶ ἀποπροσανατολίζει τὸν ἄνθρωπο ἀπὸ τὸ πνεῦμα τῆς κατανυκτικῆς προσευχῆς, τοῦ πνευματικοῦ ἀγῶνος καὶ τῆς ἀγαθῆς ἐν Κυρίῳ ἀναστροφῆς τῆς ἀγίας αὐτῆς περιόδου.

Εἰς τὰ θέματα τῆς προσευχῆς «τοῦ σταδίου αὐτοῦ τῶν ἀρετῶν» ἅς προστεθοῦν καὶ τὰ ἀκόλουθα : Ἡ πλήρης κατάπαυσις τοῦ πυρός (τῶν μεγάλων καὶ παρατεταμένων πυρκαϊῶν) εἰς τὴν ἡπειρον τῆς Αὐστραλίας. Ἡ ἀποτροπὴ τῶν ἰσχυρῶν σεισμικῶν δονήσεων εἰς τὴν γείτονα πρὸς ἀνατολὰς χώραν, ἀλλὰ καὶ τῆς ἐπικρεμαμένης πολεμικῆς ἀπειλῆς. Ἡ ἀποσόβησις τῆς ἀπειλῆς τοῦ σεισμοῦ ἀπὸ τὴν γείτονα πρὸς βορρᾶν χώραν τῆς Ἀλβανίας καὶ ἡ σύντομος ἀποκατάστασις τῶν ζημιῶν εἰς τὰς δύο αὐτάς χώρας.

Καὶ τὸ κυριώτερο : Ἡ εἰρήνευσις καὶ ἀποκατάστασις τῆς ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ἐνότητος καὶ κοινωνίας πασῶν τῶν κατὰ τόπους Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, τῶν συγκροτουσῶν τὴν Μίαν, Ἀγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὅλες οἱ κατὰ τόπους Αὐτοκέφαλες Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες, πλήν τριῶν, δέν ἀποδέχονται τὸ γενόμενον μέγα κανονικὸν ἀτόπημα τῆς ἀναγνωρίσεως ὡς Κανονικῆς «Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας» τὸ ἐκ σχισματικῶν, ἀφωρισμένων, καθηρημένων καὶ ἀχειροτονήτων παγὲν μόρφωμα, ἐνῷ παρηγκωνίσθη καὶ ἡγνοήθη τελικῶς ἡ ὑπὸ τὸν κανονικὸν Πρωθιεράρχην κ.Ὀνούφριον χορεία τῶν Κανονικῶν Ἱεραρχῶν καὶ τὰ ἑκατομμύρια πιστῶν, οἱ ὅποιοι εὐρίσκονται ἐν διωγμῷ. Καὶ ἐνῷ εἶναι καθημαγμένη, διωκομένη καὶ κακοποιημένη ἡ Κανονικὴ Ἐκκλησία τῆς Οὐκρανίας γίνονται πανηγυρισμοὶ διὰ τὴν ἐπέτειον ἐνός ἔτους ἀπὸ τῆς ἀποδόσεως τῆς «Αὐτοκεφαλίας»!

Ταπεινῶς φρονοῦμεν, ὁμοῦ μετὰ τῶν ἑνδεκα (11) Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν, ὅτι ἡ χαίνουσα αὐτὴ πληγὴ, ἡ ὁποία τραυματίζει καιρίως τὸ ἅγιο Σῶμα τῆς Μιᾶς καὶ Μόνης Ὁρθοδόξου Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, δέν θά ἐπουλωθῇ, ἐάν δέν ἐπιλυθῇ τὸ σοβαρώτατον αὐτὸ κανονικὸ ζήτημα πανορθόδοξως, διὰ

Πανορθόδοξου Συνόδου. Ὁ χρόνος, οἱ ἀσκούμενες πιέσεις καί οἱ πομπώδεις τελετές καί συμπροσευχές μέ ἑτεροδόξους καί ἑτεροθρήσκους ἐπιδεινώνουν ἀντί νά ἱατρεύσουν τά τραύματα. Καί ἡ μελετωμένη προσκυνηματική ἐπίσκεψις τοῦ ἄρχοντος τοῦ Βατικανοῦ εἰς τά βήματα -τά μέρη ὅπου περιώδευσε ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἑθνῶν Παῦλος φοβούμεθα, ὅτι δέν θά ἐπιφέρῃ ἀγαθά ἀποτελέσματα. Μόνον, ἐάν προηγουμένως γίνῃ πλήρως ἀποδεκτὴ ἡ θεολογία καί ἡ ἐκκλησιολογία τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἑθνῶν Παύλου ἐν βαθείᾳ ταπεινώσει καί συστολῇ καί ἡ ἀποκήρυξις τῶν αἰρετικῶν δοξασιῶν ἡ θεοφιλὴς μετάνοια θά κατορθώσῃ τό σωτήριο ἔργο της. Εὐχόμενος ἀπὸ καρδίας εὐλογημένο, εἰρηνικό καί καλλίκαρπο τό Ἱερό Τριῶδιο καί καλὴ μετάνοια καί σωτηρία ψυχῆς, διατελῶ,

Μέ πατρικὲς εὐχὲς καί ἀγάπη Χριστοῦ

Ὁ Μητροπολίτης

†Ὁ Κυθήρων & Ἀντικυθήρων Σεραφεῖμ